

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/167/2022
Identifikačné číslo spisu: 3520200189
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:3520200189.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. T., nar. Q., bytom A., zastúpeného Advokátskou kanceláriou VASIL & partners, s. r. o., so sídlom Žižkova 4D, Košice proti žalovaným 1/ O. S., rod. A., 2/ M. A. (žena G. S.), 3/ M. N. (rod. N.), 4/ O. N. (rod. N.), 5/ A. N. (rod. N.), 6/ S. N. (rod. N., manželka V. O.), všetci žalovaní 1/ - 6/ neznámi vlastníci zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, pôvodne vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 3C/3/2020 (v súčasnosti na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. NM-3C/3/2020), o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 26. apríla 2022 sp. zn. 6Co/73/2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 26. apríla 2022 sp. zn. 6Co/73/2021 a rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 28. júna 2021 č. k. 3C/3/2020-92 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Bývalý Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 28. júna 2021 č. k. 3C/3/2020-92 výrokom I. zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaných 1/ - 6/ k nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. O., obec O., okres D. ako parcela reg. „E“, parc. č. 20047/1 o výmere 451 m², orná pôda a vysporiadal ho tak, že uvedenú nehnuteľnosť v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu T. T., nar. XX. XX. XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom A.. Výrokom II. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ - 6/ na vyrovnanie ich spoluvlastníckych podielov sumu 207,46 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet ich zástupcu Slovenského pozemkového fondu, so sídlom Búdkova cesta 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345. Výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd nezistil existenciu žiadnych dôvodov osobitného zreteľa, ktoré by bránili zrušeniu spoluvlastníctva a jeho vyporiadaniu, a preto rozhodol tak, že podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetnej nehnuteľnosti zrušil. Následne prichádzal do úvahy žalobcom

navrhnutý spôsob vyporiadania spoluvlastníctva, a to prikázanie pozemku do jeho výlučného vlastníctva za primeranú náhradu, s ktorým zástupca žalovaných neznámych vlastníkov súhlasil. Pri určení výšky hodnoty spoluvlastníckych podielov súd vychádzal zo žalobcom predloženého znaleckého posudku, kde znalec stanovil jednotkovú cenu ornej pôdy v sume 0,9176/m². Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom vyporiadania bola iba jedna parcela, ktorú tvorí orná pôda, nepovažoval súd za potrebné a správne zohľadňovať pri určení jej hodnoty aj hodnotu trvalých trávnatých porastov v príslušnom katastrálnom území tak, ako to urobil znalec v podanom znaleckom posudku. Pokiaľ žalobca tvrdil, že predmetná nehnuteľnosť je iba zapísaná ako orná pôda, v skutočnosti je lúkou a právny stav zapísaný v katastri nehnuteľností nekorešponduje so skutočným stavom, súd uviedol, že túto skutočnosť žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom súd vychádza zo zásady hodnovernosti, v zmysle ktorej sú údaje zapísané v katastri hodnoverné a pravdivé, kým sa nepreukáže opak.

1.2. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 257 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd ustálil v tom, že žalovaní 1/ - 6/ sú neznámymi vlastníkami, ktorých v zmysle zákona zastupuje Slovenský pozemkový fond. Tento v konaní nie je pasívne legitimovaný, nie je stranou sporu, nemá na konaní osobný záujem, je zákonom zriadenou právnickou osobou, ktorej úlohou je hájiť záujmy nezistených vlastníkov, a ktorá preto v prípade prehry v spore nemôže byť zaviazaná na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 26. apríla 2022 sp. zn. 6Co/73/2021 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II., na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (výrok II.).

2.1. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že žalobcom v konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by umožňovali záver jednak o inej cene spornej nehnuteľnosti ako i určenia inej charakteristiky nehnuteľnosti tak, ako to namietal, s konštatovaním, že parcela č. 20047/1 je lúkou (trvalý trávnatý porast). Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, oboznámením predložených listinných dôkazov, ktoré vyhodnotil jednotlivo ako i vo vzájomnej súvislosti. Uviedol, že odvolacie námietky žalobcu, že sporná nehnuteľnosť je evidovaná v stave „E“ ako orná pôda, pričom v stave „C“ je to trvalý trávnatý porast, sú zjavne nedôvodné, keď žalobca tvrdené skutočnosti nepreukázal a zostali len v rovine ničím nepodložených tvrdení. V konaní sám žalobca predložil list vlastníctva č. XXXX pre k. ú. O. a znalecký posudok, z ktorých listín súd prvej inštancie vykonal správne dokazovanie. Žalobca v priebehu konania nežiadal vykonať iné dôkazy a namietané skutočnosti nepreukázal. Súd prvej inštancie správne vychádzal pri určení ceny zo znaleckého posudku predloženého žalobcom, a to súkromného znaleckého posudku č. 45/2019 znalca Ing. Pavla Ganzarčíka, ktorý určil všeobecnú hodnotu poľnohospodárskej pôdy sumou vo výške 0,225 eur/m², ktorú určil spriemerovaním celkovej hodnoty ornej pôdy - 0,917 eur a trvalých trávnatých porastov - 0,0558 eur/m². Výška hodnoty spoluvlastníckeho podielu tak predstavuje sumu 0,9176 eur/m². Iné dôkazy žalobca v konaní, pri určení ceny spoluvlastníckeho podielu, neprodukoval.

2.2. Odvolací súd považoval za správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania. Poukázal na dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktorý sa s posúdením, či v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, riadne vysporiadal, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil a na tieto odvolací súd v celom rozsahu odkázal. Odvolacie námietky žalobcu, že sa snažil so žalovaným mimosúdne dohodnúť, pričom žalovaný neakceptoval znalecký posudok predložený žalobcom, resp. náklady vzniknuté žalobcovi na právne zastúpenie, boli pre posúdenie vo vzťahu k náhrade trov konania irelevantné. Rozhodnutie Ústavného súdu SR, na ktoré poukazoval žalobca, nebolo aplikovateľné na danú vec.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorým namietal, že súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť spolu s rozsudkom okresného súdu a vec vrátiť súdu prvej

inštancie na ďalšie konanie.

3.1. Dovolateľ poukázal predovšetkým na skutočnosť, že Krajský súd v Trenčíne, ako aj súd prvej inštancie, sa v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia absolútne nevysporiadal s tým, že nevzal do úvahy predložený znalecký posudok a rovnako tak konal v rozpore s platnou právnou úpravou v zákone č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „katastrálny zákon“). Toto arbitrárne rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie, tak v žiadnom prípade nemôže požívať právnu ochranu a musia byť zrušené. Vychádzajúc z platnej právnej úpravy, záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra „E“ (§ 70 ods. 2 katastrálneho zákona). Záväzným údajom katastra pre druh pozemku je tak evidencia v katastri nehnuteľností v stave „C“, kde v stave „C“ je tento sporný pozemok trvalým trávny porastom. Odborné závery znalca, ktorý pri ohodnotení predmetnej parcely vychádzal z toho, že ide o trvalý trávny porast - položka 71 v predloženom znaleckom posudku, tak vychádzajú z aktuálnej (faktickej) evidencie katastra, na príslušnej katastrálnej mape, kde je predmetný pozemok evidovaný ako trvalý trávny porast.

3.2. Pokiaľ šlo o trovy konania odvolací súd nepostupoval správne a nezohľadnil skutočnosť, že: 1) žalobca písomne v dostatočnom časovom predstihu pred podaním žaloby vyzval žalovaného na vyriešenie tejto situácie mimosúdne, 2) žalobca poskytol žalovanému na mimosúdne riešenie veci dostatočnú časovú lehotu, 3) žalovaný ani po podaní žaloby nemal záujem danú vec mimosúdne uzavrieť, 4) žalovaný nijakým spôsobom neakceptoval žalobcom predložený znalecký posudok, ktorý si musel žalobca vyhotoviť na svoje náklady a tieto znášal pre neochotu žalovaného danú vec riešiť a mimosúdne vysporiadať, 5) žalobca mal s týmto sporom z dôvodu postoja a nekonania žalovaného náklady na právne zastupovanie ako aj na znalecký posudok a nie je spravodlivé vzhľadom na jeho konanie a ohotu vec vysporiadať mimosúdne, aby tieto náklady z dôvodu zavinenia žalovaného znášal žalobca. Poukázal na rozporný postoj samotného súdu prvej inštancie, kde v obdobnom spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, za stavu keď žalobca vzal žalobu späť, bola Slovenskému pozemkovému fondu priznaná náhrada trov konania voči žalobcovi, teda v opačnom ponímaní už Slovenský pozemkový fond podľa výkladu súdu procesnú subjektivitu má a taktiež mu prináleží aj právo na náhradu trov konania.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok, v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie je riadne odôvodnený, súdy sa dostatočne a náležitým spôsobom vysporiadali so skutkovou i právnou stránkou veci a správne vo veci rozhodli. Podľa jeho názoru žalobca nepreukázal prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa príslušných ustanovení CSP. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol, resp. zamietol ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“, resp. „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP), a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je nielen prípustné, ale aj dôvodné.

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

7. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný tak, ako sú obsahovo vymedzené v podanom dovolaní.

11. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v ustanovení § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

12. V preskúmvanej veci predmetom dovolacieho prieskumu bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o potvrdení rozsudku vydaného súdom prvej inštancie, týkajúceho sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

13. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie preukázateľne vychádzajúce z objektívneho postupu súdu pri zisťovaní skutkového stavu pre rozhodnutie. Súd sa v ňom musí vysporiadať so všetkými skutkovými a právnymi otázkami týkajúcimi sa nároku, o ktorom rozsudkom rozhoduje a musí byť z neho zrejmé, ako o prejednávanej veci rozhodol, na základe akých skutočností a dôkazov a ako vec právne posúdil. Argumentácia súdu má byť koherentná a rozhodnutie konzistentné.

14. V rozsudku musí byť posúdený celý predmet konania v jeho komplexnosti, vo všetkých problematických otázkach, ktoré sú súdnym konaním otvorené. Súd je v konaní povinný sa dostatočne zaoberať s argumentami, ktoré žalovaný nárok podporujú, aj s tými, ktoré ho spochybňujú. Aby rozsudok bol preskúmateľný a mohol byť dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v opravnom konaní z hľadiska posúdenia jeho vecnej správnosti, súd sa v ňom musí vysporiadať so všetkými skutkovými a právnymi otázkami týkajúcimi sa predmetu konania a musí byť z neho zrejmé, na základe akých dôvodov o prejednávanej veci rozhodol, na základe akých skutočností a dôkazov a ako vec právne posúdil.

15. Z okolností preskúmvanej veci vyplýva, že dovolateľ opodstatnene namietal nedostatočné a nepreskúmateľné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že dovolací súd v rozpore s ustanovením § 387 ods. 3 CSP sa a náležite nevysporiadal s relevantnými námietkami uplatnenými

žalobcom v odvolacom konaní, najmä že súd prvej inštancie pri stanovení ceny primeranej náhrady sa neriadil znaleckým posudkom, keďže zo znaleckého posudku vyplývalo, že pri predmetnom pozemku ide o lúku a súd ho posúdil ako ornú pôdu, čo malo vplyv na sumu primeranej náhrady pre žalovaných.

16. Krajský súd v predmetnej veci konštatoval postačujúce zistenie skutkového stavu potrebné pre rozhodnutie veci, ako aj z vykonaného dokazovania vychádzajúce správne právne posúdenie. Podľa neho z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku je zrejmý vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov a právnym záverom. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k meritu veci a k odvolacím námietkam žalobcu dodal, že vychádzal z evidencie v katastri nehnuteľností a označenia predmetného pozemku v ňom.

16.1. Ako je uvedené vyššie, dovolateľ namietal závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k posúdeniu výšky primeranej náhrady pri prikázaní veci spoluvlastníkovi v zmysle ustanovenia § 142 OZ pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva.

17. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd sa nezaoberal jednotlivými odvolacími námietkami žalobcu v dostatočnom rozsahu. Veľmi letmo len zopakoval argumentáciu súdu prvej inštancie, pričom na jeho argumenty, ktoré sa týkali napr. ustanovenia § 70 ods. 2 katastrálneho zákona vôbec nereagoval. Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že krajský súd sa napriek výslovnému príkazu obsiahnutému v § 387 ods. 3 CSP, aby sa v odôvodnení vysporiadal s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní, s takýmito tvrdeniami uvedenými žalobcom ako dovolateľom v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal, iba skonštatoval správnosť dôvodov uvedených okresným súdom ako súdom prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 CSP. Žalobca pritom v podanom odvolaní uviedol podstatné tvrdenia týkajúce sa výšky primeranej náhrady, ktorú má žalobca žalovaným zaplatiť. Súd prvej inštancie ani súd odvolací sa ani v náznakoch nezaoberali tým, že ako katastrálny zákon osobitne pristupuje k druhu pozemku podľa toho, či ide o parcelu registra „C“ alebo „E“, ani tým, ako sa znalec pri oceňovaní predmetných pozemkov s týmto pozemkom vysporiadal.

17.1. Odvolanie otvorilo otázky spôsobilé spochybníť argumentáciu, ktorú si osvojil súd prvej inštancie, minimálne niektoré jej časti, tiež poukázalo na nedostatočné odôvodnenie. Posúdenie veci krajským súdom sa tak neodrazilo v jasnom a zrozumiteľnom zodpovedaní všetkých právnych a skutkovo relevantných otázok. Nemožno hovoriť o tom, že by sa žalobca „opakoval“ vo svojej argumentácii z konania pred okresným súdom a tento sa s jeho argumentáciou, ktorú použil v odvolaní, už vysporiadal. Skôr tu možno hovoriť o tom, že už súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s otázkou druhu predmetného pozemku, keď sa nevysporiadal s tým, ako bol označený znalcom a ako k takýmto pozemkom (parcely registra „E“) a záväznosti údajov o nich zapísaných v katastri nehnuteľností, pristupuje katastrálny zákon.

18. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavného súdu“) riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku.

19. S ohľadom na vyššie uvedené dovolací súd na záver dodáva, že uplatnený dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP bol dôvodný, lebo náležitým neodôvodnením napadnutého rozhodnutia aj rozhodnutia súdu prvej inštancie, došlo k porušeniu procesných práv strany v takej miere, že možno konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v ktorom je implikované právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy.

20. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu je ustálená v tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 420 CSP, dovolaním napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť bez toho, aby sa

dovolací súd zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015). Tu navyše poukazuje dovolací súd i na ustanovenie § 422 CSP.

21. Z uvedených dôvodov dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež rozhodnutie súdu prvej inštancie, lebo nápravu nemožno dosiahnuť i b a zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, 2 v spojení s § 450 CSP).

22. V ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie vo veci konať a na základe výsledkov vykonaného dokazovania k uplatnenému nároku, rozsudkom vo veci samej v súlade s ustanovením § 212 ods. 1 CSP rozhodnúť. Vysloveným právnym názorom dovolacieho súdu v tomto uznesení je súd viazaný (§ 455 CSP).

23. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.